Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžfk/15/2019
Identifikačné číslo spisu:	2017200154
Dátum vydania rozhodnutia:	02.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2017200154.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapešť, Maďarsko, právne zastúpený: JUDr. Vlastimil Petřek, PhD., advokát, so sídlom Zátišie 1841/23, Sládkovičovo, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1700401/1807966/2016 zo dňa 22. marca 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/31/2017-45 zo dňa 12. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14/31/2017-45 zo dňa 12. júla 2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.
1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1700401/1807966/2016 zo dňa 22. marca 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaný v rámci spoločného konania o odvolaní postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) napadnuté rozhodnutia Colného úradu Trnava zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669396/2016 zo dňa3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutia“) zmenil tak, že v každom jednom prvostupňovom rozhodnutí vo výrokovej časti vypustil text : „Colný úrad Trnava z uvedeného dôvodu zároveň po zápise do účtovnej evidencie dňa 03.11.2016 pod ev. ..... (nakoľko sa toto číslo v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo, Krajský súd ho na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Colného kódexu Únie oznamuje v zmysle čl. 102 ods. 1 Colného kódexu Únie povinnému dlžníkovi - NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapest, Maďarsko, IČ DPH: HU

14925810, IČO : 01-09-926322, EORI: HU0031577355, kvalifikovanému ako dlžník podľa čl. 201 Colného kódexu, colný dlh v celkovej výške .....€ (z dôvodu, že colný dlh predstavuje u každého prvostupňového rozhodnutia inú sumu, Krajský súd ju na účely odôvodnenia tohto rozhodnutia neuvádza), pozostávajúci z cla vo výške .....€. Colný dlh vznikol dlžníkovi podľa čl. 77 ods. 1 písm. a) Colného kódexu Únie prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do colného režimu voľný obeh na podklade colného vyhlásenia ev. č. ..... (toto číslo sa v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo, preto ho Krajský súd Slovenskej republiky na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) a to podľa článku 77 ods. 2 Colného kódexu Únie v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.“ a nahradil ho textom : „Colný úrad Trnava z uvedeného dôvodu zároveň po zápise do účtovnej evidencie dňa 03.11.2016 pod ev. ..... (nakoľko sa toto číslo v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo, Krajský súd ho na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Colného kódexu Únie oznamuje v zmysle čl. 102 ods. 1 Colného kódexu Únie povinnému dlžníkovi - NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapest, Maďarsko, IČ DPH: HU 14925810, IČO : 01-09-926322, EORI: HU0031577355, kvalifikovanému ako dlžník podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu, colný dlh v celkovej výške .....€ (z dôvodu, že colný dlh predstavuje u každého prvostupňového rozhodnutia inú sumu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ju na účely odôvodnenia tohto rozhodnutia neuvádza), pozostávajúci z cla vo výške .....€. Colný dlh vznikol dlžníkovi podľa čl. 201 ods. 1 písm. a) Colného kódexu prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do colného režimu voľný obeh na podklade colného vyhlásenia ev. č. ..... (toto číslo sa v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo, preto ho Krajský súd na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) a to podľa článku 201 ods. 2 Colného kódexu v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.“ Žalovaný súčasne vo výrokovej časti svojho rozhodnutia uviedol, že ostatné časti napadnutých rozhodnutí Colného úradu Trnava zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn.1669396/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016 zostávajú bez zmeny.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca v správnej žalobe odôvodnil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného tromi základnými žalobnými bodmi. Ako prvé žalobca namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku a s tým spojenú nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, ktorá mala byť vyvolaná čiastočnou zmenou prvostupňových rozhodnutí colného úradu. Vo vzťahu k predmetnej námietke krajský súd poukázal na štruktúru odvolaním napadnutých prvostupňových rozhodnutí, z ktorých každé obsahuje spolu šesť výrokov, pričom žalovaný napadnutým rozhodnutím zmenil, respektíve nahradil v poradí tretí výrok prvostupňových rozhodnutí a súčasne uviedol, že ostatné časti napadnutých rozhodnutí zostávajú bez zmeny.

3. Uvedeným postupom žalovaný podľa názoru krajského súdu nevyčerpal dôsledne predmet konania o odvolaní, keď o podaných odvolaniach rozhodol iba vo vzťahu k tretiemu výroku, ktorého text nahradil iným textom z dôvodu nesprávnej aplikácie hmotnoprávnych predpisov colného úradu.

4. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že hoci z gramatického výkladu § 59 ods. 2 Správneho poriadku priamo nevyplýva povinnosť odvolacieho orgánu rozhodnúť osobitne o každom jednotlivom výroku prvostupňového rozhodnutia, logickým výkladom tohto ustanovenia je možné vyvodiť, že ak orgán verejnej správy rozhodujúci o odvolaní napadnuté rozhodnutie nezmení ani nezruší, rozhodne o odvolaní tak, že ho zamietne a rozhodnutie potvrdí, pričom tento výklad je potrebné v záujme jasnosti a zrozumiteľnosti výroku, použiť aj vo vzťahu k jednotlivým častiam výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním.

5. Uvedené v danom prípade konkrétne znamená, že v prípade čiastočnej zmeny napadnutých prvostupňových rozhodnutí, ktoré obsahujú viaczložkový výrok, ak nedošlo k zmene napadnutých prvostupňových rozhodnutí v celom rozsahu, mal žalovaný správne po zmene tretieho bodu výroku rozhodnúť v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku aj vo vzťahu k ďalších výrokom tak, že vo vzťahu

k nim odvolanie zamieta a rozhodnutie vo výrokoch 1, 2, 4, 5 a 6 potvrdzuje. Podľa názoru krajského súdu iba takýto výrok možno považovať za procesne čistý, jasný a vykonateľný v spojení s výrokmi prvostupňových rozhodnutí, s ktorými tvorí nerozlučný celok.

6. Krajský súd v predmetnom kontexte zároveň uviedol, že nesúhlasí s argumentom žalovaného, že v danom prípade ide len o zmenu a nie o kombináciu zmeny a zároveň potvrdenia rozhodnutia, pretože o zmenu by išlo len v prípade, ak by napadnutým rozhodnutím žalovaný zmenil výroky prvostupňových rozhodnutí v celom rozsahu.

7. Krajský súd zároveň zdôraznil, že pochybenie žalovaného, ktorý svojim výrokom v podstate dôsledne nevyčerpal predmet odvolacieho konania, nemožno považovať za vadu, ktorá má prívlastok „formálna" a preto krajský súd toto pochybenie žalovaného, na rozdiel od žalobcu, vyhodnotil ako podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré má za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP). V tejto súvislosti krajský súd dodal, že v zmysle § 134 ods. 1 SSP je síce viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby, avšak nie je viazaný právnou kvalifikáciou dôvodu zrušenia napadnutého rozhodnutia tak, ako ju žalobca vymedzil.

8. Vo vzťahu k druhému žalobnému bodu, v rámci ktorého žalobca namietal nesprávny procesný postup colného úradu, ktorým boli do jedného konania spojené dve samostatné konania, a to konanie o určení colnej hodnoty a konanie vo veci vymerania colného dlhu, krajský súd uviedol, že s touto námietkou sa nestotožňuje, konštatujúc, že z ustanovení Colného zákona, Colného kódexu, ako ani Colného kódexu Únie nevyplýva, že by tieto predpisy vylučovali postup, v rámci ktorého je možné rozhodovanie o určení colnej hodnoty a dodatočného vymerania dovozného cla v rámci jedného konania, pričom takýto postup je práve naopak potrebné označiť za efektívny a hospodárny z pohľadu samotného účastníka konania, pretože v rámci jedného konania má zabezpečené namietať aj proti dôvodom a spôsobu určenia colnej hodnoty dovážaného tovaru, ako aj proti dodatočnému vymeraniu dovozného cla.

9. Ako poslednú posudzoval krajský súd dôvodnosť námietky žalobcu, že žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal všetkými jeho námietkami, čo podľa názoru žalobcu vyvoláva vadu rozhodnutia v podobe jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Krajský súd nepovažoval predmetnú námietku za relevantnú, nakoľko po preskúmaní obsahu podaného odvolania a rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného dáva odpovede na všetky žalobcom uplatnené námietky.

2.
10. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/31/2017-45 zo dňa 12. júla 2018 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Žalovaný zároveň navrhol, aby kasačný súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania na krajskom ani kasačnom súde.

11. Žalovaný v kasačnej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom v otázke spôsobu, akým mal žalovaný podľa názoru krajského súdu rozhodnúť vo vzťahu k jednotlivým výrokom odvolaním napadnutých rozhodnutí, a to konkrétne kombináciou zmeny a potvrdenia napadnutých rozhodnutí tak, že podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku mal časť výroku rozhodnutí, týkajúcu sa nesprávnej právnej kvalifikácie vzniku colného dlhu, okamihu jeho vzniku a nedostatočnej právnej kvalifikácie osoby dlžníka zmeniť a zvyšnú časť výroku, ktorá nie je vykonanou zmenou dotknutá, potvrdiť a odvolanie v tejto časti zamietnuť.

12. Žalovaný poukázal na znenie ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré dáva odvolaciemu orgánu iba tri možnosti, ako môže rozhodnúť, a to buď prvostupňové rozhodnutie zrušiť, zmeniť alebo odvolanie zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Žalovaný zastáva stanovisko, že kombináciu uvedených možností Správny poriadok nepripúšťa, a to ani logickým výkladom ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku.

13. V prípade, ak odvolací orgán zistí, že existujú dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, avšak zmena sa dotkne iba časti výroku, je žiadúce, aby sa správny orgán vysporiadal aj s ostatnými časťami rozhodnutia, ktoré nie sú zmenou dotknuté, keďže preskúmava napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Žalovaný zastáva stanovisko, že vo vzťahu k týmto ostatným častiam rozhodnutia, ktoré nie sú zmenou dotknuté, nemožno aplikovať možnosť potvrdiť rozhodnutie a odvolanie zamietnuť, keďže tento spôsob rozhodnutia môže byť použitý iba vo vzťahu k rozhodnutiu ako celku a len v prípade, ak neexistujú dôvody na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia.

14. Na podporu svojej argumentácie žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžd/26/2011 zo dňa 28. februára 2012, v zmysle záverov ktorého postačuje, aby odvolací orgán vyslovil právny názor, aký právny osud budú zdieľať zvyšné časti rozhodnutia, zmenou nedotknuté a dokonca je dostatočné, ak je tento názor zrejmý z odôvodnenia rozhodnutia. Na základe uvedeného možno konštatovať, že vo vzťahu k ostatným častiam rozhodnutia, ktoré nie sú zmenou dotknuté, sa odvolací orgán vyjadrí iba deklaratórne. K obdobnému právnemu názoru sa Najvyšší súd Slovenskej republiky priklonil aj v rozsudku sp. zn.3Sžo/154/2015 zo dňa 22. marca 2017, ktorý sa priamo opiera, resp. odvoláva na závery vyjadrené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžd/26/2011 zo dňa 28. februára 2012.

15. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný naďalej zastáva právny názor, že jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 59 ods. 2 Správneho poriadku, keďže rozhodol iba o zmene jedného odseku výroku napadnutých prvostupňových rozhodnutí. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením krajského súdu, že o zmenu rozhodnutí by išlo iba v prípade, ak by napadnutým rozhodnutím zmenil výroky prvostupňových rozhodnutí v celom rozsahu, zdôrazňujúc, že v danom prípade išlo iba o čiastočnú zmenu výrokov, pričom v poslednej vete výroku rozhodnutia žalovaného bolo jasne uvedené, že vykonanou zmenou nie sú dotknuté ostatné časti napadnutých prvostupňových rozhodnutí.

3.
16. Žalobca sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.
4.
17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

18. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

20. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že Colný úrad Trnava rozhodnutiami zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669396/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016 určil náhradnou metódou rozumných prostriedkov podľa čl. 31 ods. 1 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex“) colnú hodnotu tovaru špecifikovaného v daných rozhodnutiach, ktorý bol prepustený

do colného režimu voľný obeh s oslobodením od dane z pridanej hodnoty rozhodnutiami vydanými v colnom konaní, ktoré sú bližšie špecifikované v daných rozhodnutiach colného úradu. Deklarantom a zároveň príjemcom predmetného tovaru v predmetných dovozných prípadoch bol žalobca.

21. Rozhodnutiami zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669396/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016 Colný úrad Trnava zároveň po určení colnej hodnoty predmetného tovaru náhradnou metódou a po zápise do účtovnej evidencie rozhodol podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v platnom znení (ďalej len „Colný kódex Únie“) o dodatočnom vymeraní dovozného cla v správnej výške.

22. Proti rozhodnutiam Colného úradu Trnava zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669396/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016 podal žalobca identické odvolania, o ktorých žalovaný rozhodol v spoločnom konaní rozhodnutím č. 1700401/1807966/2016 zo dňa 22. marca 2017 tak, že napadnuté rozhodnutia Colného úradu Trnava zmenil, a to tým spôsobom, že v každom z prvostupňových rozhodnutí vo výrokovej časti vypustil nasledovný text :
„Colný úrad Trnava z uvedeného dôvodu zároveň po zápise do účtovnej evidencie dňa 03.11.2016 pod ev. ..... (nakoľko sa toto číslo v každom jednom rozhodnutí odlišovalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Colného kódexu Únie oznamuje v zmysle čl. 102 ods. 1 Colného kódexu Únie povinnému dlžníkovi - NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapest, Maďarsko, IČ DPH: HU 14925810, IČO : 01-09-926322, EORI: HU0031577355, kvalifikovanému ako dlžník podľa čl. 201 Colného kódexu, colný dlh v celkovej výške .....€ (z dôvodu, že colný dlh predstavuje u každého prvostupňového rozhodnutia inú sumu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ju na účely odôvodnenia tohto rozhodnutia neuvádza), pozostávajúci z cla vo výške .....€. Colný dlh vznikol dlžníkovi podľa čl. 77 ods. 1 písm. a) Colného kódexu Únie prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do colného režimu voľný obeh na podklade colného vyhlásenia ev. č. ..... (toto číslo sa v každom jednom rozhodnutí odlišovalo, preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) a to podľa článku 77 ods. 2 Colného kódexu Únie v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.“

a nahradil ho textom :
„Colný úrad Trnava z uvedeného dôvodu zároveň po zápise do účtovnej evidencie dňa 03.11.2016 pod ev. ..... (nakoľko sa toto číslo v každom jednom rozhodnutí odlišovalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Colného kódexu Únie oznamuje v zmysle čl. 102 ods. 1 Colného kódexu Únie povinnému dlžníkovi - NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapest, Maďarsko, IČ DPH: HU 14925810, IČO : 01-09-926322, EORI: HU0031577355, kvalifikovanému ako dlžník podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu, colný dlh v celkovej výške .....€ (z dôvodu, že colný dlh predstavuje u každého prvostupňového rozhodnutia inú sumu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ju na účely odôvodnenia tohto rozhodnutia neuvádza), pozostávajúci z cla vo výške .....€. Colný dlh vznikol dlžníkovi podľa čl. 201 ods. 1 písm. a) Colného kódexu prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do colného režimu voľný obeh na podklade colného vyhlásenia ev. č. ..... (toto číslo sa v každom jednom rozhodnutí odlišovalo, preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky na účely odôvodnenia daného rozhodnutia nekonkretizuje) a to podľa článku 201 ods. 2 Colného kódexu v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.“

23. Žalovaný súčasne vo výrokovej časti svojho rozhodnutia uviedol, že ostatné časti napadnutých rozhodnutí Colného úradu Trnava zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo

dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669396/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016 zostávajú bez zmeny.

5.
24. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

25. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

26. Podľa § 12 ods. 19 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak sa má v súlade s colnými predpismi dodatočne vymerať colný dlh, colný úrad oznámi sumu colného dlhu dlžníkovi rozhodnutím o dodatočnom vymeraní colného dlhu.

27. Podľa článku 201 ods. 1 písm. a) Colného kódexu, colný dlh pri dovoze vzniká prepustením tovaru podliehajúceho dovoznému clu do voľného obehu.

28. Podľa článku 201 ods. 2 Colného kódexu, colný dlh vzniká okamihom prijatia colného vyhlásenia.

29. Podľa článku 201 ods. 3 Colného kódexu, dlžníkom je deklarant. V prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom tiež osoba, ktorej menom sa colné vyhlásenie podáva.

30. Podľa článku 77 ods. 1 písm. a) Colného kódexu Únie, colný dlh pri dovoze vzniká prepustením tovaru, ktorý nie je tovarom Únie, a ktorý podlieha dovoznému clu, do jedného z týchto colných režimov: prepustenie do voľného obehu vrátane prepustenia podľa ustanovení o konečnom použití.

31. Podľa článku 77 ods. 2 Colného kódexu Únie, colný dlh vzniká v okamihu prijatia colného vyhlásenia.

32. Podľa článku 77 ods. 3 Colného kódexu Únie, dlžníkom je deklarant. V prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom aj osoba, na ktorej účet sa colné vyhlásenie podáva.

33. Podľa článku 101 ods. 1 Colného kódexu Únie, sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, určujú colné orgány zodpovedné za miesto, na ktorom colný dlh vznikol alebo ktoré sa za takéto miesto považuje v súlade s článkom 87, ihneď ako majú potrebné informácie.

34. Podľa článku 104 ods. 1 Colného kódexu Únie, colné orgány uvedené v článku 101 zapisujú sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, určenú v súlade s uvedeným článkom, do ich účtovnej evidencie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

6.
35. Spornou v prejednávanej veci je otázka, či možno postup žalovaného, ktorý v rámci spoločného konania o podaných odvolania proti prvostupňovým rozhodnutiam colného orgánu, ktoré sa každé skladalo zo šiestich samostatných výrokov, rozhodol výlučne o zmene tretieho z nich a vo vzťahu k ostatným piatim výrokom (t.j. 1.,2.,4.,5. a 6. výroku) sa obmedzil na konštatovanie, že tieto zostávajú bez zmeny, t.j. či vedený postup správneho orgánu predstavuje vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP).

36. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom zmeny prvostupňových rozhodnutí v časti, ktorá bola konkretizovaná v bode 1 tohto rozsudku bolo, že Colný úrad Trnava (ďalej aj ako len „colný úrad“) nesprávne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia čl. 77 ods. 1 písm. a) a čl. 77 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v platnom znení (ďalej len ako „Colný kódex Únie“) účinného od 01.05.2016 na vznik

colného dlhu, ktorý ale vznikol pred 01.05.2016 a preto mal Colný úrad Trnava použiť hmotnoprávne ustanovenia platné v dobe, keď colný dlh vznikol, teda správne mal postupovať podľa Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (ďalej len ako „Colný kódex"), konkrétne mal okamih colného dlhu posudzovať podľa čl. 201 ods. 1 písm. a) Colného kódexu, účinného v čase vzniku colného dlhu. Ďalším dôvodom zmeny prvostupňových rozhodnutí colného úradu bola skutočnosť, že colný úrad vo výroku napadnutých rozhodnutí nedostatočne právne kvalifikoval dlžníka, keď uviedol odkaz iba čl. 201 a preto čl. 201 doplnil o odsek 3. Žalovaný ďalej skonštatoval, že samotné určenie (výpočet) colného dlhu a určenie colnej hodnoty, na základe ktorej bol colný dlh vypočítaný colný úrad realizoval správne podľa právnych predpisov účinných v čase prijatia predmetných colných vyhlásení, pričom uvedený postup zodpovedá článku 85 ods. 1 Colného kódexu Únie, ktorý má vo vzťahu k určovaniu colného dlhu postavenie intertemporálneho ustanovenia.
37. Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí preto v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí by vždy určitý a presný. Túto požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu, a to preto, aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel pracne porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov obidvoch stupňoch. Rovnako je nevyhnutné, aby za výroku rozhodnutia bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia (účastník konania) a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť), resp. autoratívne potvrdzuje. Výrok rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu musí obsahovať rozhodnutie, či sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamieta, či sa prvostupňové rozhodnutie mení (a ako) alebo či sa prvostupňové rozhodnutie zrušuje.
38. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je odvolacím orgánom potvrdené, ak odvolací orgán nevykonal žiadnu zmenu vo výroku rozhodnutia.
39. Zmenou rozhodnutia v odvolacom konaní nie je postup, keď odvolací orgán zmení text odvolacieho rozhodnutia bez toho, aby zmenil časť výroku prvostupňového orgánu.
40. Výrok musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania mohol bezpečne bez akýchkoľvek pochybností poznať výsledok konania. Pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia orgánu prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu sporu, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán (konajúci vo vlastnom mene). Odvolací orgán teda zmenou rozhodnutia nahradzuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.
41. Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca v rámci žaloby ako jeden zo žalobných dôvodov uviedol neurčitosť výroku žalovaného správneho orgánu. Najvyšší súd poukazuje, že v prípade viaczložkového výroku možno konštatovať, že hoci je tento vnútorne členený na jednotlivé relatívne samostatné body, jedná sa o komplexné riešenie otázky, ktorá je predmetom administratívneho konania. I keď z gramatického výkladu § 59 ods. 2 Správneho poriadku priamo nevyplýva povinnosť odvolacieho správneho orgánu rozhodnúť osobitne o každom jednotlivom výroku prvostupňového rozhodnutia, logickým výkladom tohto ustanovenia je možné vyvodiť, že ak orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie nezmení ani nezruší, rozhodne o odvolaní tak, že ho zamietne a rozhodnutie potvrdí, pričom tento výklad je potrebný, v záujme jasnosti a zrozumiteľnosti výroku, použiť aj vo vzťahu k jednotlivým častiam výroku rozhodnutia napadnutého odvolania.
42. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc zo znenia ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku, obsahu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného sa nemohol s názorom krajského súdu ohľadne ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku stotožniť, pokiaľ ide o vplyv takéhoto postupu žalovaného na vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. g/ SSP.
43. V správnom súdnictve limitom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutí orgánu verejnej správy v zmysle ustálenej súdnej judikatúry stále platí, že rozhodnutie administratívneho orgánu sa nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17.12.2020 zverejnený pod číslom R 122/2003). „Správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Konanie a postup správneho orgánu majú povahu synoným. Zmyslom všetkých procesných predpisov

je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav, čo najúplnejšie, prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi.... Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“ Formálne zopakovanie administratívneho konania iba z toho dôvodu (z doplnením časti výroku, týkajúceho sa ostatných odvolaním napadnutých bodov prvostupňového rozhodnutia), nepredstavuje pre žalobcu, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie, resp. rozhodnutie v jeho prospech.
44. Ako správne poukázal krajský súd v bode 37. rozsudku, z obsahu správnej žaloby vyplynuli pre správny súd tri žalobné body, ktorými žalobca odôvodňuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Prvým žalobným bodom žalobca namieta nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, ktorá má byť vyvolaná čiastočnou zmenou prvostupňových rozhodnutí colného úradu. Druhý žalobný bod je zameraný na nesprávny procesný postup colného úradu, ktorým boli do jedného konania spojené dve samostatné konania a to konanie o určení colnej hodnoty a konanie o vzniku colného dlhu. A tretím žalobným bodom žalobca poukazuje na to, že žalovaný sa nezaoberal všetkými jeho námietkami, čo vyvoláva vadu rozhodnutia v podobe jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Žalobca správnou žalobou namietal samotný priebeh administratívneho konania a nesprávnu aplikáciu ust. § 59 ods. 2 SP. V zmysle ust. § 134 ods. 1 SSP je krajský súd viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby.
45. Čo sa týka prvého žalobného dôvodu, ktorým žalobca namieta nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného (§ 59 ods. 2 Správneho poriadku), v tejto časti bol žalobca pred krajským súdom úspešný. Čo sa týka namietaných ďalších dvoch žalobných dôvodov, v tejto časti žalobca pred krajským súdom úspešný nebol čo krajský súd odôvodnil v bodoch 41. až 43 rozsudku. Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že kasačnú sťažnosť podal len žalovaný v časti namietaného prvého žalobného bodu žalobcom a to na nesprávnu aplikáciu ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na ust. § 453 SSP - viazanosť rozsahu a dôvodmi kasačnej sťažnosti.
46. Najvyšší súd Slovenskej republiky si dovoľuje dať žalovanému do pozornosti skutočnosť, že pre budúcnosť by sa mal pri svojej rozhodovacej činnosti vyvarovať rozhodnutí, ktorými pri viaczložkových výrokoch zmení časť výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, i keď v odôvodnení rozhodnutia zmenu rozhodnutia náležite odôvodní. Výrok rozhodnutia aj odvolacieho správneho orgánu má tvoriť nerozlučný celok, nakoľko pre zaistenie súčasnej platnosti a záväznosti zmenou nedotknutých výrokov je v správnom konaní potrebné, aby prvostupňové rozhodnutie „vo zvyšku“ aspoň potvrdil a neuvádzal zostávajú bez zmeny. Žalovaný, vyčerpajúc predmet konania o odvolaní, po zmene bodu výroku číslo III. mal formálne správne rozhodnúť v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku aj o ďalšom bode, preskúmania ktorého sa žalobca odvolaním tiež domáhal tak, že vo vzťahu k nemu zamieta odvolanie a rozhodnutie ďalších bodoch I., II., IV.,V., VI., výroku potvrdzuje. Takýto výrok by bol procesne čistý a nebolo by možné formálne mu nič vytýkať. Ako už bolo uvedené, formálne zopakovanie administratívneho konania iba z toho dôvodu, aby žalovaný z doplnením časti výroku, týkajúceho sa ostatných odvolaním napadnutých bodov prvostupňového rozhodnutia uviedol „vo zvyšku“ „potvrdil“ a nie ako uviedol „zostávajú bez zmeny“, nepredstavuje pre žalobcu, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie, resp. rozhodnutie v jeho prospech.
47. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/139/2002, podľa ktorého „pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu veci, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán“.
48. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v súlade s vyššie uvedeným názorom kasačného súdu. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.